

cretino.ttf

Cretino

0123456789

- 37 -

*N*áčarej žil istý muž menom Kornélius, stoňák kohorty, zvanej Italská. Boli užbožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almsržien lúdu a ustarávacie sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludnia videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzajúci k nemu a osloviať ho: „Kornélius! Ale on na neho hľadal a prelakutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpoval mu: „Tu je modlitby a tu je almsržný vyššípiš pred Božiu tvárou a on si na te spomienal. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter: býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch služov a užbožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko ihneď porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bolí na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo popolušia na strechu modliť sa. Keď uholadol, chcel jeť. Kým mu prípravovali, padol do vynášenia. Videl otvorené nebo a zastupoval aktú súdobu, ako veľké prešteierisko, spušťané za štyri roky na zem. Boli u nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zarznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabýjaj a sedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, ued som uskôr nejedol už poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Keďže očistil, ty uenarzávať poškurnený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola uádoba uzatvárať do neba. Kým bol Peter v rozpakocho, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytolal sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalí sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Mladaj si hrája murž. Vstnú teda, zid' doň a bez užamia chod' s ním, lebo són ích ja poslat.“ Peter zisiel k muržom a povedal: „Ja són teu, ktorého hľadáte. Kuďž čomu ste príši?“ Muž povedal: „Stoňák Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydŕavia svedectvo, dostal pokyn od svätejho anjela aby si tu pozval do domu a vypočul tuje slová.“ Zavolal ích teda dnu a počasí. Na druhý deň ustal a šiel s ním a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalši deň príšiel do Názarej. Kornélius ích už čakal spolu s pozvaným príbuzným a naďbližším priateľom. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel u tisťefy, padol mu k uholu a poklonil sa. Ale Peter ho zdruhol a povedal mu: „Vstnú, aj ja són len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vysiel dnu a uvašiel tam muho zhravuždených. A povedal mu: „My víete, že Čiž sa vespäle spôsobí aži stretnutie s cudzincami. Ale myne Boh ukázať, že nemáme níkoho uenarzávať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto són príšiel bez užamia, keďže ste ma pozvali. A pýtam sa, kuďž čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni príre u hľadu popoluši modliť vo svojom dome. Tu predo mnom zastal murž v bielej odevi a povedal mi: „Kornélius, tuja modlitba je uyslyšaná a Boh si spomienal na tuje almsržný. Pošli teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter: býva u domu garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Mán prikázať.“ Vtedy Peter otovoril ústa a povedal: „Naďzaj poznávanie, že Boh uenadžia násom, ale v každom národe my je myslí ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Šimons Izraela zoskal slovo a zvesloval pokaj skrze Ježiša Krísa: on je Mánom všetkých. My víete, čo sa počívať od Galilej po krste, ktorý hľadal Mán, diano po celej Judei: ako Boh posmaral Ježiša z Nazarela Duchom Sultym a mocou a on chodiť, dobre robil a uždravoval všetkých posabutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkom všetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesil ho na drewo a zabíjal. Boh ho tretejho dňa vzkríesil a dal mi, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh upred určil, nám, čo sme s ním po jeho zničtuchustení jedli a piši. A prikázať uču, aby sme ľudu hľásili a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdca živých i mŕtvyh. Jenom vydávať všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno doslavme odpustenie hrebechov každéj, kto u neho verí. Kým Peter toto hovoril, zostal Duch Sultýn na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obrežky, čo príšli s Petrom, žisli, že sa dar Duchu Sultého ujali na polhamu, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebti Boha. Vtedy Peter povedal: „Može ešte niekto zabrániť, aby bolí užamom pokrstenej k, čo dosláť Duchu Sultého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstení v mene Ježiša Krísa. Potom ho pravili, aby u nich nieskoľko dní zostal.